

Recenzió

Mászlainé Nagy Judit

Gabriele Kasper & Kenneth Rose:
Pragmatic Development in a Second Language

Michigan: Blackwell, 2002

A monográfia címe magyarul: *Pragmatikai fejlődés a második nyelv tanulása során*. A cím két kérdést is felvet: 1. Mit értünk pragmatikai fejlődésen? 2. Miért kell ezzel a témával foglalkozni az idegen nyelv tanulása kapcsán?

Azt tudjuk, hogy a pragmatika a nyelvhasználatot tanulmányozza. Az azonban korántsem olyan egyértelmű, hogy mit értünk a pragmatikai fejlődés tanulmányozásán. Sokáig a pragmatikai fejlődés tanulmányozása mindössze annak a kérdésnek a megválaszolásából állt, hogy a gyerekek hogyan sajátítják el azt a tudást, mely a személyközi szituációkban létrejövő beszélgetésekhez szükséges. Azokra a kérdésekre keresték a választ, hogy mikor jelennek meg bizonyos készségek, és ezeket a készségeket milyen folyamatok által sajátítja el a gyerek (Nino & Snow 1996, 4). A gyerekek nyelvelsajátítását vizsgáló kutatási területek mellett azonban a pragmatikai fejlődés tanulmányozása egy másik terület, a köztes nyelvi pragmatika (interlanguage pragmatics) figyelmének is a középpontjába került. A köztes nyelvi pragmatikát az idegen nyelvet beszélők nyelvhasználata érdekli a második nyelv kapcsán, illetve az, hogy a nyelvet nem anyanyelvként beszélők miként sajátítják el a nyelvi cselekvési mintákat a második nyelv tanulása során. Ezen a ponton arra a kérdésre is választ kapunk, hogy miért kell ezzel a témával foglalkozni. A válasz az, hogy azért, mert a fentebb említett kutatási témák eredményei alapul szolgálnak arra, hogy a nyelvtanulók pragmatikai kompetenciáját fejleszteni tudják a pedagógusok a sikeres nyelvhasználat érdekében. A pragmatikai fejlődés empirikus feltérképezése mellett szükség van a kutatások elméleti megalapozására is. Amennyiben mindkettő rendelkezésünkre áll, következhet a módszertan kidolgozása. Mivel a nyelvtanulás során végbemenő pragmatikai fejlődéssel foglalkozókat e három terület érinti (adatgyűjtés, elméleti megalapozás, módszertani kérdések), az ő számukra a jelen monográfia a legjobb kiindulási pont, hiszen amellett, hogy beszámol a jelenlegi kutatási eredményekről, elméleti álláspontokról, interdiszciplináris kutatási programokat, lehetőségeket vázol fel, ami a jövőre vonatkozólag útmutatást ad.

Noha a második nyelvet tanulók pragmatikai képességének fejlődéséről az elmúlt években több átfogó munka is született (Kasper & Schmidt 1996; Bardovi-Harling 1999; Kasper & Rose 1999), a második nyelvet vagy idegen nyelvet tanulók pragmatikai fejlődéséről a kötet megjelenéséig nem született olyan munka, mely a téma teljes körű összefoglalásának igényével készült volna. Gabriele Kasper Richard Schmidt-tel a *Studies in Second Language acquisition*

folyóirat egyik tematikus számában (*The Development of Pragmatic Competence*)¹ már ismertette a köztes nyelvi pragmatikán belül a pragmatikai fejlődéssel kapcsolatos témákat. Ez a bő húsz oldalas cikk azonban inkább csak egy rövid áttekintés, mely a második nyelv elsajátítása és a kultúraközi pragmatika közötti kapcsolatot taglalja anélkül, hogy a témát részletesen körüljárná. Bardovi-Harling írásának (Bardovi-Harling 1999) központi témája a pragmatikai kompetencia elsajátítása. Ez a program haladó szintű nyelvtanulók pragmatikai képességét térképezi fel azért, hogy a nyelvtani és pragmalingvisztikai alrendszerek egymáshoz való viszonyát tárja fel. Végül a monográfia előzményeként Kasper és Rose cikke (Kasper & Rose 1999) érdemel említést. Tanulmányukban a pragmatika szerepét vizsgálják a második nyelv elsajátítása kapcsán olyan szempontból, miszerint a pragmatika a kommunikatív tudás egyfajta típusát reprezentálja. Mindemellett a pragmatikát önmagában is az idegen nyelv tanulás tárgyának tekintik. Szerintük a második nyelv pragmatikai használata az SLA-n² belül a köztes nyelvi szintaxissal, illetve a szótanulással foglalkozó területek mellett e tudományág vizsgálatainak fontos részterülete. E rövid összefoglalóból is kitűnik, hogy ezek a munkák a pragmatikai fejlődést a második nyelv tanulás kapcsán csak részleteiben érintik. Ha azonban valaki az idegen nyelvet tanulók pragmatikai kompetenciájának fejlesztésével foglalkozik, illetve az ugyanazt a nyelvet beszélő, de különböző kulturális háttérrel rendelkező nyelvhasználók pragmatikai kompetenciájának fejlődését szeretné vizsgálni, annak célszerű első lépésként átfogó jelleggel tájékozódnia, amihez a következőkben ismertetett kötet kiindulási alapul szolgálhat.

A recenzió témájaként szolgáló monográfia a *Language Learning Monograph* sorozat egyik kötete. A *Language Learning* folyóirat témája a tág értelemben vett nyelvtanulási folyamat. Olyan tudományos cikkeket publikál, melyek szisztematikusan alkalmazzák a pszichológia, a nyelvészet, a kognitív tudományok, a pedagógia, az idegtudomány, az etnográfia, a szociolingvisztika, a szociológia és a szemiotika kutatási módszereit. A folyóirat a nyelvtanulás alapvető elméleti aspektusaival foglalkozik. Ezek közé tartozik a gyermekek nyelvvelsajátítása, a második nyelv illetve az idegen nyelv elsajátítása, a kétnyelvűség, a nyelvi reprezentációk az elmében, a kultúra, a kogníció, a pragmatika és a különböző csoportok egymással való kapcsolatainak tanulmányozása. 1994 óta az előfizetés évenként megjelenő pótköteteket is tartalmaz, a *Best of Language Learning* és a *Language Learning Monograph* sorozat egy-egy kötetét. 2006-tól pedig egy kétévenként megjelenő kötettel egészül ki: ez a *Language Learning-Max Planck Institute Cognitive Neurosciences*.

A *Pragmatic Development in Second Language* című kötet a második-, helyesebben az idegen nyelvet tanulók pragmatikai képességének elsajátítását tárgyalja egy egész könyvnyi terjedelemben. A kötet szerzői Gabriele Kasper és Kenneth Rose. Gabriele Kasper a hawai-i egyetem professzoraként a szociális élet félreértéseit és a kommunikációs stratégiákat tanulmányozza, a kultúraközi pragmatikával és a második nyelv elsajátításának kérdéseivel foglalkozik. Kenneth Rose egyik kutatási területe szintén a kultúraközi pragmatika és a második nyelv elsajátítása. Ő az Illinois at Urbana-Champaign egyetem alkalmazott nyelvészeti tanszékén adjunktus, és a Hong Kong-i egyetemen is dolgozik tanársegédként, angol és kommunikáció szakos hallgatókat tanít³.

¹ Kasper, G. & Schmidt, R. (1996): Developmental issues in interlanguage pragmatics. *Studies in Second Language Acquisition* 18: 149-169.

² Second language acquisition = a második nyelv elsajátítása

³ <http://www.blackwellpublishing.com/book.asp?ref=9780631234302&site=1>

A szerzőpáros által összeállított kötet ismerteti a második nyelvet tanulók pragmatikai fejlődésének tudományos és empirikus megközelítéseit, valamint olyan tudományos eredményekről számol be, melyek a pragmatikai és nyelvtani fejlődés kapcsolatáról adnak számot. A kötet ezen kívül tárgyalja a különböző nyelvtanulási kontextusok szerepét, a tanítás hatását a pragmatikai képességek fejlődésére és az egyéni különbségeket. Aki ezt a monográfiát a kezébe veszi, az átfogó tudományos áttekintést kap a második nyelvet tanulók pragmatikai képességének fejlődését vizsgáló tanulmányok jelenlegi eredményeiről.

A könyv kilenc fejezetből áll. Minden egyes fejezetet összefoglaló követ, ami nemcsak hogy megkönnyíti az olvasást, de az egyes témák átgondolását is lehetővé teszi.

A monográfia első fejezete bevezetés a második nyelv elsajátításának pragmatikájához. A szerzők hangsúlyozzák, hogy a korábbi tanulmányok a nem anyanyelvi beszélők pragmatikáját a második nyelv használatának szemszögéből vizsgálták, nem a fejlődés alapján. Jelen írás azonban ez utóbbit célozza meg. Az 'Interlanguage pragmatics'⁴ kutatói ebben a fejezetben definiálják kutatási területüket, és meghatározzák, hogy a monográfia az 'interlanguage pragmatics'-on belül is a második nyelv használatával illetve tanulásával, valamint a második nyelvet tanulók pragmatikai fejlődésével foglalkozik. Az itt felmerülő kérdések Kasper és Schmidt (Kasper & Schmidt 1996) egy korábbi írásában is megfogalmazódtak, de ezúttal más megvilágításba kerülnek. Ezeket most nem részletezem, hiszen az egyes fejezetek éppen az említett kérdéseket tárgyalják, így a későbbiekben szólok róluk.

A második fejezet címe: 'A második nyelv pragmatikai fejlődésének elméletei'. Ez a rész a pragmatikai fejlődéssel foglalkozó elméleti irányzatok közül azokat tekinti át, melyek a tanulás folyamatával foglalkoznak (ellentétben a leíró tanulmányokkal). Ez utóbbiakat a kötet szerzői két csoportra osztják. Az egyik csoportba a pszichológia irányzatán belül megalkotott akkulturációs modell és a kognitív feldolgozás modellje tartozik, a másik csoportot pedig a szociális gyakorlat elméletei alkotják: a szociokulturális elmélet, a nyelvi szocializáció elmélete és az interakciós kompetencia megközelítései. Az akkulturáció fogalma⁵ a tanuló szociális és pszichológia integrációját jelenti a célnyelvi csoportba. Az *akkulturációs modell* egy kauzális modell, melyben vannak bizonyos szociális változók, és az akkulturáció, valamint a nyelvi teljesítmény összefüggnek. Ez a modell statikus és az individuális jelleget hangsúlyozza. A szerzők szerint ezzel az elképzeléssel az a gond, hogy nem specifikálja, hogyan megy végbe a pragmatikai tanulás, és noha a szociális tényező kauzális, elválasztható a nyelvtanulás folyamatától. Az első csoporton belül a második modell a *kognitív feldolgozás* modellje. Ez magában foglalja mind az események felismerését, mind pedig az általános elvek, szabályok, minták értését. Kasper és Rose szerint ez a modell a szociális gyakorlat elméleteivel együtt alkalmas a második nyelv pragmatikája tanulásának magyarázatára (amennyiben ezek a situációs interakciós alkalmazáshoz kapcsolódnak). A *szociokulturális elmélet* alapján a szociális interakciót a nyelv közvetíti, így a tanuló a különböző tevékenységekben való részvétel során tesz szert új képességekre. A *nyelvi szocializáció* olyan folyamat, mely során a gyerekek a nyelv által szocializálódnak. Noha a nyelvi szocializáció elmélete integrálja a szociokulturális elméletet, irányultsága antropológiai és nem pszichológiai vagy pszicholingvisztikai. A szociális gyakorlat elméletei közül a második fejezet az *interakciós kompetenciát* tárgyalja utolsóként. Az interakciós kompetencia cél és folyamat, mely nem individuális, hanem a résztvevők közös produktuma, szociális gyakorlathoz kötött.

⁴ Köztesnyelvi pragmatika.

⁵ Schumann, J.H. (1978): The acculturation model for second language acquisition. In: Gringas, R.C. (ed.): *Second language acquisition and foreign language teaching*. Arlington, VA: Center for Applied Linguistics.

Az egyes elméletek felvázolását követően a harmadik fejezet a pragmatikai fejlődés különböző megközelítéseiről ad számot módszertani szempontból. A deskriptív nyelvészet, a szociológia, a nyelvi antropológia, a nyelvi szocializáció, a 'developmental pragmatics', a kognitív pszichológia, a szociálpszichológia, a kommunikációkutatás, a kultúraközi kommunikáció és az 'interlanguage pragmatics' nézőpontjaival ismerkedhetünk meg. Az adatgyűjtés eltérő módszereit a kötet szerkesztők három fő típusba sorolják. Ezek a szóbeli diskurzus, a kérdőívek és a magánbeszámolók írásos, illetve szóbeli formái. Ez a három típus a természetes beszélgetéshez viszonyított helyzetük alapján különül el. Az első típusba tartoznak az autentikus diskurzusok, a mesterségesen előidézett beszélgetések (szociolingvisztikai interjú, konverzációs feladatok) és a szerepjáték. A második csoportba háromféle típusú kérdőív tartozik: a diskurzuskiegészítő, a feleletválasztós és a skaláris jelölés. Végül a harmadik típusba a magánbeszámolók tartoznak, melyek adatai az interjúkból, a verbális protokollokból és az írott vagy magnószalagon rögzített naplókából nyerhetők. Kasper és Rose szerint fontos a módszer és a feladat megfelelő párosítása, mindazonáltal a többmódszeres megközelítések megbízhatóbb képet nyújtanak a pragmatikai fejlődésről.

A negyedik fejezet címe: 'Fejlődési sémák a második nyelv pragmatikájában'. Ezek a sémák tartalmazzák a pragmatikai megértés, a pragmatikai- és diskurzuskészségek illetve a beszédaktusok fejlődési sémáit. A pragmatikai megértés az implikaturák megértését foglalja magában, a forma és a funkció társítását. A kérés stratégiáit tanulmányozva például megállapították, hogy kezdő szinten a tanulók a direkt stratégiákat és a formális beszédet részesítik előnyben, majd fokozatosan közelítenek a konvencionális indirektség felé, s a fejlődés előrehaladtával a kérés különböző módozatait használják különböző funkciókra. A pragmatikai képesség fejlődésének vizsgálatához az előbbinél jobb területnek bizonyul a pragmatikai- és diskurzusképesség vizsgálata. Ezen a téren a visszacsatolások fejlődésének hat lépcsőjét állapították meg, aminek részletezésétől most eltekintek. Ehelyett a beszédaktusok pragmatikai fejlődésének fokozatairól számolok be, melyek a kérés esetében a következők: 1. meghatározóan kontextusfüggő, nincs szintaxis és nincs kapcsolódó cél 2. analízatlan kifejezések, felszólítások 3. kifejezések beágyazása a produktív nyelvhasználatba, áttérés a konvencionális indirektségre 4. a pragmalingvisztikai készlet gazdagítása új kifejezésekkel, összetettebb szintaxis, enyhítés használata 5. a kérés erejének finomítása a résztvevők, a célok és a kontextus függvényében. A fejezet zárásaként a pragmatikai transzfer (átvitel) és a fejlődés kapcsolatáról olvashatunk.

A következő fejezet a pragmatikai és a nyelvtani fejlődés kapcsolatával foglalkozik. A szerzők két állásponttal ismertetnek meg minket. Az egyik szerint a pragmatikai fejlődés megelőzi a nyelvtant, a másik szerint a nyelvtani fejlődés előzi meg a pragmatikait. Ez a fejezet ráirányítja figyelmünket arra is, hogy a felnőttek a második nyelv elsajátításakor már rendelkeznek bizonyos diskurzusbeli, pragmatikai és szociolingvisztikai kompetenciával, illetve, hogy a nyelvtanulók nyelvtani tudásukat nem úgy használják, ahogyan azt az anyanyelvi nyelvhasználók teszik. Így például megvan a nyelvtani tudás, de hiányzik az illokúciós erő kifejezésének és módosításának megfelelő használatára vonatkozó tudás. Nincsenek birtokában a nem konvencionális pragmalingvisztikai funkciók kifejezéséhez szükséges nyelvtani tudásnak, és még ha tisztában is vannak a nyelvtan és a pragmalingvisztikai funkció alkalmazásával, nem biztos, hogy ehhez a célnyelvnek megfelelő szociopragmatikai használat társul. Éppen ezért az elsajátítás egyes lépcsőfokain a tanulónak különböző feladatai vannak. Kezdő szinten az lesz a feladat, hogy a nyelvtani eszközöket elsajátítsa a már meglévő pragmatikai

kategóriák kifejezéséhez. Később lényegessé válik a nyelvtani tudás és a pragmatikai jelentés összekapcsolása.

A hatodik fejezet azt tárgyalja, hogy a különböző tanulási környezetek hogyan befolyásolják a pragmatikai fejlődést. Ilyen kontextus például a célnyelvi országban való tartózkodás. A vizsgálatok eredményei azt mutatják, hogy nem a célnyelvi országban való tartózkodás a lényeges tényező, hanem inkább azok a helyzetek, tevékenységek vannak hatással a pragmatikai fejlődésre, amelyekben a nyelvtanuló részt vesz. A nyelvtanulás kontextusának tárgyalása során a fejezet központi kérdése az is, hogy a tanítási órák hogyan segíthetik elő a pragmatikai fejlődést. Ezzel a kérdéssel ez a fejezet be is vezeti a következő nagy témakört: a tanítás szerepét a második nyelv tanításában. Ez a hetedik fejezet három fő kérdés megválaszolása köré csoportosul. Az első kérdés az, hogy tanítható-e a pragmatika. A válasz igen. A második kérdés arra vonatkozik, hogy a pragmatika tanításával lehet-e olyan eredményeket elérni, melyek a tanórának tudhatók be. Erre a kérdésre a mérési eredményekből kaphatunk választ: igen, a tanóra instrukciói hasznosabbak annál, mintha nem lennének. Végül az utolsó kérdés arra keresi a választ, hogy van-e különbség az explicit és implicit tanítás eredményeit tekintve? A mérésekből kiderül, hogy az explicit instrukció hatásosabb, de csak abban az esetben, ha a gyakorlati alkalmazásra is lehetőség van. A fejezetet összefoglaló részben a kötet szerzői azt indítványozzák, hogy a pragmatika tanítása hatékonyságának vizsgálatához a különböző elméleti szempontokat hasznosítva újabb kutatási módszereket fejlesszenek/fejlesszünk ki.

A nyolcadik fejezet a pragmatikai fejlődés egy kevésbé kutatott területére irányítja a figyelmet: az egyéni különbségekre. Az individuális jellegzetességek közül a fejezet Ellist követve a kor, a nem, a motiváció, a szociális és pszichológiai távolság és a szociális identitás tényezőit emeli ki az elsajátítandó nyelv viszonylatában. Ezeket a tényezőket pozitivisták szempontból, illetve különböző heterogén megközelítések (emocionalista, konstruktivisták) szempontjai szerint vehetjük figyelembe. Az identitás tárgyalása során a szerzők egy szociálpszichológiai megközelítést, Goffman énréprezentációs elképzelését tárgyalják részleteiben, mivel ez jól használható a második nyelv pragmatikai és szociolingvisztikai használatának illetve tanulásának elemzése tekintetében. Kasper és Rose a fejezet végén megállapítják, hogy a kutatók különböző stratégiákat választanak az elmélet és a kutatás összekapcsolására. Arra a következtetésre jutnak, hogy a konverzációelemzés tudománya bizonyul a leginkább ígéretesnek arra, hogy kapcsolatot teremtsen az interakció, a szociális azonosság és a második nyelv tanulása között.

Az utolsó, kilencedik fejezet a kötet szerkesztőinek utószava. Ebben a részben a két tudós summázza a monográfiában tárgyalt elméleteket, eredményeket, és három témakört javasol, melyek a jövőben kutatásra érdemes területek lehetnek. Az első kérdés arra vonatkozik - különös tekintettel a szociális környezetre és az egyéni különbségekre -, hogy hogyan megy végbe a pragmatikai fejlődés, a diskurzus fejlődése és a szociolingvisztikai képességek fejlődése különböző szociokulturális feltételek mellett. A második témakör a tanulók bizonyos idő elteltével lezajló pragmatikai és nyelvtani fejlődésének összehasonlítására tesz javaslatot. Végül Kasper és Rose harmadik javaslata arra vonatkozik, hogy a különböző elméleteket, elképzeléseket hogyan lehet a tanítási gyakorlatba átültetni.

A monográfia végén 28 oldalas bibliográfiát tanulmányozhatunk, mely felsorakoztatja azokat az írásokat, melyek a pragmatikai fejlődés tanulmányozása kapcsán segítségünkre lehetnek.

Azt gondolom, aki ezt a monográfiát elolvassa, kitűnő összefoglalást kap a pragmatikai fejlődés vizsgálatának lehetőségeiről, irányairól. A könyv olyanok számára készült, akik már

rendelkeznek egyfajta pragmatikai háttértudással, hiszen a fejtegetéseket csak akkor érthetjük meg, ha ismerjük az egyes elméletek alapjait⁶. Figyelembe véve azonban, hogy a monográfia célja a pragmatikai fejlődés témájának széleskörű áttekintése a második nyelv tanulása kapcsán, az elméletek részletes tárgyalása szétfeszítené a könyv kereteit.

Irodalom

- Bardovi-Harling, K. (1999): Exploring the interlanguage pragmatics: a research agenda for acquisitional pragmatics. *Language Learning* 49: 677-713.
- Kasper, G. & Blum-Kulka, Sch. (1993): *Interlanguage Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press.
- Kasper, G. & Schmidt, R. (1996): Developmental issues in interlanguage pragmatics. *Studies in second language acquisition* 18: 149-169.
- Kasper, G. & Rose, K.R. (1999): Pragmatics and SLA. *Annual review of applied linguistics* 19: 81-104.
- Kasper, G. (2001): Four perspectives on L2 pragmatic development. *Applied linguistics* 22/4: 502-530.
- Nino, A. & Snow, C.E. (1996): *Pragmatic Development*. Oxford: Westview Press.

⁶ Ezen a ponton meg kell azonban említeni, hogy a monográfia megjelenése előtt egy évvel Gabriele Kasper egyik cikkében (Kasper 2001) a kötetben felvázolt elméleti kereteket részletesebben is tárgyalja, illetve a pragmatikai fejlődés két elméletéről már egy korábbi könyvben (Kasper & Blum-Kulka 1993) is beszámol.

Cambridge University Press 0521008581 - Pragmatics in Language Teaching Edited by Kenneth R. Rose and Gabriele Kasper Excerpt
More information 1 Pragmatics in language teaching Gabriele Kasper and Kenneth R. Rose Introduction By such milestones as the
appearance of the Threshold Level for English (Van Ek, 1975) and Wilkins's Notional Syllabus (1976), communicative language
teaching (CLT) has been with us for nearly three decades. To date, only one early full-length book publication has addressed the
relationship between classroom language learning and pragmatic development in a second language (Wildner-Bassett, 1986). Research
on the development of second language (L2) pragmatic competence began as early as the late 1970s and became a systematic area of
inquiry within interlanguage pragmatics research from the mid-1990s. Keywords: language and social interaction; pragmatics; second
language acquisition; sociocultural language studies. ResearchGate has not been able to resolve any citations for this publication.
Learning Japanese as a second language in Japan and the interaction of race, gender and social context (Unpublished doctoral
dissertation). University of California. Jan 1994. M Siegal. Siegal, M. (1994). Learning Japanese as a second language in Japan and the
interaction of race, gender and social context (Unpublished doctoral dissertation). Gabriele Kasper Publications Books & edited special
issues Prior, M., & Kasper, G. (Eds.) (under review). Represented talk and thought across activities and languages. Special Issue.
Ross, S. J., & Kasper, G. (Eds.) (2013). Assessing second language pragmatics. Basingstoke Kasper, G., & Rose, K.R. (2002).
Pragmatic development in a second language. Oxford: Blackwell. Rose, K.R., & Kasper, G. (Eds.) (2001). Pragmatics in language
teaching. Cambridge: Cambridge University Press. (1996). Development of pragmatic competence (= Studies in Second Language
Acquisition 18:2). Kasper, G. (Ed.) (1995). Pragmatics of Chinese as native and target language. Second Language Teaching &
Curriculum Center, University of Hawai'i at Manoa. dwill, Pragmatic Development in a Second Language: Kasper, Rose. Message 1:
Pragmatic Development in a Second Language: Kasper, Rose. Title: Pragmatic Development in a Second Language Series Title:
Language Learning Monograph Publication Year: 2003 Publisher: Blackwell Publishing <http://www.blackwellpublishing.com> Book URL:
<http://www.blackwellpublishing.com/book.asp?ref=0631234306> Author: Gabriele Kasper, University of Hawaii at Manoa Author: kenneth
R Rose, City University of Hong Kong. Hardback: ISBN: 0631234306, Pages: 300, Price: \$36.95 Comment: 30% off plus free shipping
with blackwell's linguist list plus membership Abstract